

[Socialministeren.]

lille håndsækning, det er, til alders- og invaliderentemodtagerne.

Jeg takker som sagt for den venlige tilslutning. De store problemer er der jo altid mulighed for at vende tilbage til.

N. Chr. Christensen: Jeg skal ikke forlænge diskussionen — efter kraftanstrengelsen i aftes må man jo have en vis medmenneskelig følelse overfor de ærede kolleger, der endnu er blevet tilbage i salen —, men et enkelt korrektiv bliver jeg nødt til at fremsætte til den højtærede socialministers bemærkninger til mig.

Den højtærede socialminister gav udtryk for, at han ikke havde været ude med lygten for at lede efter et valggrundlag. Nej, men det har jeg virkelig heller ikke sagt. Jeg har gjort opmærksom på, at denne stadige tilbagevenden af eengangstillæggsforslag var uheldig, fordi der deri lå en vis fristelse — ikke mindst for højtærede socialdemokratiske ministre — til at tage et vist hensyn til, at et valg eventuelt var i sigte. Jeg drømmer virkelig ikke om, at den højtærede socialministers forslag om en snes kroner eller så til enligt stillede aldersrentenydere skulle være valggrundlag for den højtærede regering, selvom jeg må bekende, at jeg har haft lidt vanskeligt ved at hitte ud af, hvad der egentlig var valggrundlag for den.

Det andet punkt, jeg bliver nødt til at korrigere, er socialministerens bemærkning om, at det ville være uheldigt, hvis man flere gange om året skulle omregne aldersrentekontiene, for det var jo dog ca. 244 000 konti, der hver gang skulle omregnes. Ja, deri er vi ganske enige, men det er jo netop det, socialministeren gør. Efter folkeforsikringslovens § 85 skal der hvert år omregnes efter pristallet pr. 1. april, men nu har socialministeren ikke desto mindre fundet anledning til to gange udover de tidspunkter, hvor der skal omregnes efter pristallet, at sætte kommunerne i sving med at omregne disse 244 000 konti. Den højtærede socialminister har åbenbart ikke forstået, at det, som jeg har bedt om at få en udvalgsbehandling om, er, om vi dog ikke kan komme til at holde os til selve loven og lade være med at omgå den, således som socialministeren efter min opfattelse gør det.

Ragnhild Andersen: Den højtærede socialminister sagde, at han ville anbefale, at man holdt sig til den regulering, som ministeren har foreslået, med et beløb een gang

om året, sådan som det nu foregår. Jeg er ikke enig med den højtærede socialminister. Vel er det rigtigt, at det giver ekstra arbejde for kommunerne at foretage disse omreguleringer, men det er ligeså rigtigt, at en regulering een gang om året af et beløb, der ikke indgår i grundbeløbet, på mange områder ikke alene betyder, at beløbet betales rentemodtageren bagud, men det får også nedadgående virkning på det beløb, der udbetales rentemodtagerne. Af grundbeløbenes størrelse afhænger jo også andre ting i folkeforsikringsloven, f. eks. de 7½ pct. i rentetillæg. Rentetillægget bliver med årene mindre, når grundbeløbet ikke får lov at stige, og jeg er forsåvidt enig med det ærede medlem hr. Svend Jørgensen i, at grundbeløbet må stige, og at stigningen i renten ikke alene skal komme ved ekstraordinære tillæg og ved tillæg som det, vi gennemfører her.

Det er på mange områder en fejl, at grundbeløbet ikke kommer til at stige. Der er f. eks. fradragsreglerne, som siger, at ingen rentemodtager må have mere end 50 pct. af rentens grundbeløb i indtægt ved siden af sin rente. Man vil nu se, at grundbeløbene er hævet meget lidt i de senere år. Deraf følger, at de beløb, en arbejderfamilie må have i indtægt ved siden af renten, bliver alt for små. Når et ægtepar har ret til ca. 2 400 kr. i grundbeløb, har de kun lov til at have 1 200 kr. i indtægt ved siden af, når begge får aldersrente. Det er ikke mange penge. Fradragsreglerne er for dårlige, og de ændres ikke ved de småforhøjelser, der gennemføres fra tid til anden, fordi disse småforhøjelser ikke registreres i grundbeløbet.

Jeg mener, man bør gennemføre en kvartalsvis regulering. Man må huske på, at det, der er tale om idag, hvor vi står overfor kronenedskæringens følger, er ikke en almindelig prisudvikling, men en udvikling, som ingen har kontrol med; ingen ved, hvordan priserne vil bevæge sig opad, og i hvilket tempo. Herigennem bliver følgerne for aldersrentemodtagerne, som er de svageste stillede i vort land, meget, meget større end for andre kategorier af befolkningen. Derfor bør renten reguleres kvartalsvis og med tilbagevirkende kraft for halvdelen af kvartalet, og ikke som nu kun een gang om året med et eengangsbeløb.

Den højtærede socialminister siger til mig, at det er ikke ham, der har kaldt det ekstraordinære tillæg for et eengangstillæg. Nej, det er statsministeren, der har sagt i sin trontale, at regeringen vil søge gennemført et eengangstillæg til rentemodtagerne. Men